

[Continuare de pe pagina 2]

Nu numai pentru astfel de nelegiuiri pe față vine judecata, nu, pentru toți oamenii care resping dragostea lui Dumnezeu cu o inimă indiferentă. Dragostea lui Dumnezeu trebuie adesea să procedeze sever cu omul, ca el să ajungă la cunoașterea lui Dumnezeu și a propriei vină.

În urmă cu câțiva ani, o scumpă doamnă tânără și-a îngropat soțul iubit.

I-a rămas drept consolare un copilăș, pe care-l îmbrățișa cu toată ardoarea dragostei de mamă ; lui i-a dat toată afecțiunea ei, toată inima ei.

Ea n-a înțeles că Dumnezeu i-a vorbit prin moartea timpurie a soțului ei : „Dă-mi, fiică, inima ta.”

Pe când într-o seară îl strângea la inimă pe micul odor, în dragoste debordantă, prietena ei i-a spus :

„O, ce mult iubiți acest copil !” „Da,” a răspuns tânăra văduvă, „copilul este tot ce am, este idolul meu (zeu), fără el nu pot trăi.”

„Doamnă,” a spus vecina în timp ce ridica degetul, „nu spuneți aceasta; Dumnezeu v-ar putea lua copilul.”

„Ce, copilul meu ? Nu, fără copilul meu nu pot trăi.”

În dimineața următoare, la ora 7,

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

mama s-a dus să vadă de copilul ei care dormea – zăcea mort în pat !

Atunci – așa a spus ea însăși după aceea – s-a rupt vâlul dintr-odată ; am văzut dragostea lui Dumnezeu, care mi-a luat ceea ce Îi închidea calea lui Dumnezeu ; am văzut că Isus mă apucase, ca El să fie totul pentru mine ; atunci a intrat pacea liniștită a lui Dumnezeu în inima mea.

Și pacea liniștită a rămas acolo ; ea este scrisă pe fața acestui copil al lui Dumnezeu.

Acolo, Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a procedat cu har față de această făptură omenească.

Pentru că ea s-a smerit sub har, a ajuns la pace și la viața veșnică.

Iar acum, prietene, Îl cunoști pe Dumnezeul care este lumină și dragoste ?

El te caută și pe tine, ca tu să găsești pace și viața veșnică.

Până acum poate nu te-ai interesat de Isus, dar El, care este bogat în îndurare, te-a așteptat pe tine până astăzi ...

[Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142I



ANUL XII, NR. 531 / 11 IANUARIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți)”

[EFESENI 2 : 4 - 5]

- Editorial
- David Livingstone
- Cum pot fi mântuit ?

Editorial. *Cum Se poartă Dumnezeu cu vrăjmașii Lui ? (I)*

„Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare ...”. (Efeseni 2 : 4)

Negustorul de cai, B., era un om îndrăzneț. Locuia în orașul B., din Westfalia. În acel ținut existau mulți creștini serioși și aproape oricine știa acolo ce este un creștin întors la Dumnezeu și orice om știa ce este Evanghelia : vestea harului către o lume de păcătoși pierduți.

Aceasta o știa și negustorul de cai B., dar el respingea orice cuvânt al lui Dumnezeu cu dispreț.

El era un om care înjura, batjocoritor și bețiv ; înaintea tuturor ceilalți care făceau ce este rău, el făcea și mai rău. Acum câțiva ani, era în primăvară, apa Ruhrului era în creștere ; B. avea afaceri pe malul celălalt. După-amiază a mers cu căruța pe șosea peste pod.

Apa râului crește primăvara adesea surprinzător de repede ; podul era scund, așa că la o cotă foarte înaltă a apelor, era de multe ori deja inundat. B. se gândea să fie înapoi în câteva ore și de aceea n-a contat prea mult pentru el că apa era în creștere.

Dar când spre seară, pe drumul de întoarcere spre casă a ajuns la râu, apele treceau peste pod. El nu cunoștea frica, și-a mânat calul și se gândea că va trece dincolo. Dar pe când era la mijlocul podului, puterea apei a ridicat căruța, calul cu greu mai putea atinge solul, el se vedea pe cale de a fi târât încolo cu cal și căruță, de puhoiul repede. Atunci, bărbatul plin de spaimă L-a chemat pe Dumnezeu cu glas tare :

„O, Dumnezeule, pe care L-am hulit de atâtea ori, Atotputernicule, ajută-mă, salvează-mă, nu mă lăsa să pier !” Și iată, în câteva secunde calul a prins solul, astfel a fost traversat adâncul, căruța a început să ruleze și el a ajuns cu bine la mal.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Nu-ți vine să spui aici : „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare*”? – da, El nu procedează nici cu vrăjmașii Lui, cum procedează și gândesc oamenii.

Apoi, când tropotul calului și uruiul roților au răsunat iar ca de obicei, bărbatul și-a ridicat glasul și L-a înjurat cu o înjurătură cumplită pe Dumnezeu, care tocmai îl salvase.

Ajungând acasă, s-a lăudat cu sosirea lui ; a fost avertizat, dar a fost zadarnic.

A trecut un an, B. a rămas un înjurător și un bețiv.

Din nou a fost primăvară și apă în creștere ; B. s-a dus la o sărbătoare pe celălalt mal ; s-a întors pe întuneric și pilit, a greșit drumul și s-a înecat în apele aceluiași râu, din care Dumnezeu l-a salvat cu un an înainte cu atâta îndurare.

Încă un an întreg a așteptat Dumnezeu pocăința – El doar este Dumnezeul care este bogat în îndurare – apoi a venit ceasul când bărbatul nelegiuit a ajuns sub judecata lui Dumnezeu.

Cine poate auzi această povestire fără a admira harul lui Dumnezeu și fără să tremure în fața seriozității Sale sfinte ?

Da, El acționează cu har, îndelungă răbdare și îndurare față de vrăjmașii Lui, El vrea ca nici unul să nu se piardă, ci toți să vină la pocăință (II Petru 3 : 9)

Aceasta arată Dumnezeu față de toți oamenii, El nici nu poate proceda altfel, căci El este dragoste !

El chiar L-a trimis pe Isus, pe Fiul Său iubit, chiar în mijlocul lumii vrăjmașilor Lui, pentru a-i mântui pe păcătoșii pierduți.

Omul a respins dragostea lui Dumnezeu, pe Isus L-a pironit pe cruce, a avut îndurare pentru tâlharul Baraba, dar

nu pentru Fiul lui Dumnezeu. Da, omul s-a arătat în toate ca vrăjmaș al lui Dumnezeu ; dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, Își iubește și Își caută vrăjmașii ; Dumnezeu Se revelează ca dragoste desăvârșită.

Isus S-a pus în locul păcătosului vinovat, a suferit judecata dreaptă a lui Dumnezeu, S-a rugat pentru cei care L-au pironit pe cruce și a murit pentru vrăjmașii Lui.

El Își întinde brațele către o lume pierdută.

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, și pe tine, care până acum nu te-ai interesat de El, care ai întors spatele glasului și dragostei Lui.

El a văzut că nu vrei să-I slujești, cu toate acestea El te-a binecuvântat, te-a purtat, a ascultat rugăciunea ta, dacă în vreo nevoie ai strigat către El. I

ar acum – te înfiori la auzul poveștii acestui bărbat, care L-a înjurat pe Salvatorul lui plin de îndurare, în loc să-L laude.

Procedezi tu cu înțelepciune dacă, vizavi de acest Dumnezeu sfânt și prezent, rămâi în rândurile vrăjmașilor Lui ?

Dumnezeu nu este numai dragoste,

Dumnezeu este și lumină.

În lumina Lui sfântă devine vizibil tot ce nu este sfânt, drept și fără pată. Lumina osândește întunericul.

Dumnezeu i-a scos în cale marea nevoie și primejdie acelui negustor de cai, ca el să se recunoască pe sine și pe Dumnezeu și să vină la pocăință.

El a respins harul ; ce altceva mai rămâne decât judecata ?

Evangelia, vestea bună, este cuvântul de har al lui Dumnezeu către păcătoșii pierduți, pentru a-i salva de judecata viitoare.

[Continuarea pe pagina 4]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 13

DAVID LIVINGSTONE

În 1856, deci după 15 ani de muncă intensă, neîntreruptă, Livingstone s-a întors în Anglia, spre a-și vedea soția și copiii de care a fost despărțit patru ani.

În Anglia, el a fost primit cu mari onoruri.

Pretutindeni era chemat să vorbească despre experiențele sale în Africa. Universitatea din Glasgow, într-o întrunire specială, i-a decernat titlul de doctor.

Studentii necredincioși au plănuit să-și bată joc de el, să facă galerie, căci nu erau de acord ca unui misionar să i se dea acest titlu.

Dar când a apărut în fața lor cu obrazii arși de soarele Africii, cu umărul rupt de colții leului, toți au fost adânc mișcați.

Vedeau în el un om care a renunțat la toate. Spiritul de sacrificiu și suferința erau întipărite pe fața lui. Înaintea ochilor lor era un sfânt al lui Dumnezeu.

Nici unul n-a scos o vorbă. Era o solemnitate ca de mormânt.

El le-a vorbit despre nevoile mari ale africanilor și despre experiențele sale acolo. În încheiere le-a zis :

„Acum mă reîntorc. Vreau să vă spun însă că ceea ce m-a susținut în mijlocul tuturor greutăților, al încercărilor, al singurătății a fost promisiunea :

„Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”.

În martie 1858, Dr. Livingstone cu soția și cu băiatul cel mai mic s-au imbarcat la Liverpool pentru a se reîntoarce în Africa.

Încă pe când se afla la Quilimane,

Societatea Misionară i-a comunicat că nu-l mai poate plăti.

Atunci a scris în jurnalul său : „Dacă aceasta e în acord cu voia lui Dumnezeu, mijloacele vor veni din alte părți”. Și chiar așa a fost.

Acum se întorcea în Africa cu titlul de consul al Angliei pentru Africa de est, cu sediul la Quilimane și cu un salariu guvernamental, având însă toată larghețea să-și continue lucrarea sa misionară.

După patru ani, în 1862, i-a murit soția. Sănătatea ei a fost distrusă de lungile călătorii. Moartea ei a fost o lovitură grea pentru inima simțitoare a lui Livingstone.

În 1864, a plecat cu băiatul în Anglia. În 1865 s-a reîntors în Africa și acolo și-a petrecut ultimii opt ani.

În timpul acesta a descoperit lacul Tanganica, lacul Moero și o seamă de râuri în Congo. El călătorea predicând Evangelia, dar era atent, avea ochiul format pentru descoperiri. Și pe acestea le-a anunțat Societății Geografice.

Timp de vreo cinci ani, nu s-a mai știut nimic de el. Atunci direcțiunea ziarului „New York Herald” a trimis pe H. M. Stanley în Africa să-l caute pe Dr. Livingstone, să-l găsească, ori viu, ori mort... [Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”